

Umowa o wolnym handlu UE-Nowa Zelandia

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Nową Zelandią została podpisana 27 listopada 2023 r. i weszła w życie 1 maja 2024 r.

Tekst Umowy został opublikowany w Dz. Urz. UE L 866 z 25 marca 2024 r.

 30.04.2024

Rozdział 3 Umowy - Reguły pochodzenia oraz procedury dotyczące pochodzenia.

Preferencje taryfowe. Przywóz.

Warunkiem skorzystania przez unijnych importerów z prawa do preferencyjnego traktowania taryfowego dla towarów pochodzących z Nowej Zelandii (w rozumieniu tej Umowy) przywożonych do UE jest:

1. Oświadczenie o pochodzeniu sporządzone przez nowozelandzkiego eksportera (wzór oświadczenia o pochodzeniu - Załącznik 3-C do Umowy).

W treści oświadczenia powinien widnieć numer referencyjny, za pomocą którego eksporter jest identyfikowany. W przypadku eksportera z Nowej Zelandii będzie to Customs Client Code.

2. Tzw. wiedza importera, że produkt jest produktem pochodzącym (art. 3.20 Umowy)

Wiedza ta musi być oparta na informacjach w formie dokumentów i innych dowodów udostępnionych importerowi przez eksportera lub wytwórcę produktu, które są w posiadaniu importera już w momencie składania zgłoszenia celnego. W oparciu o nie importer musi być w stanie udowodnić organowi celnemu, że odpowiednia reguła pochodzenia została spełniona i produkt może być uważany za pochodzący z Nowej Zelandii. Jeżeli importer nie będzie w stanie tego wykazać, organ celny odmówi przyznania preferencyjnego traktowania taryfowego.

Preferencje taryfowe. Wywóz.

W przypadku wywozu produktów z UE do Nowej Zelandii, unijny eksporter sporządza oświadczenie o pochodzeniu (Załącznik 3-C do Umowy, zalecane jest wykorzystywanie do tego celu angielskiej wersji językowej) wskazując swój numer referencyjny, którym będzie numer REX. Jednakże oświadczenie o pochodzeniu będzie mógł sporządzić każdy unijny eksporter, ale tylko dla przesyłek, w których wartość produktów pochodzenia unijnego nie przekroczy 6 000 euro. Tam gdzie wartość produktów unijnych w przesyłce przekroczy wspomniany próg 6 000 euro, oświadczenie będzie mógł sporządzić wyłącznie eksporter zarejestrowany w systemie REX.

Polscy przedsiębiorcy, którzy zamierzają wywozić produkty do Nowej Zelandii w ramach Umowy UE-Nowa Zelandia powinni zatem zarejestrować się w bazie zarejestrowanych eksporterów REX. W Polsce rejestracja prowadzona jest przez Izbę Administracji Skarbowej w Poznaniu – Wydział Centralna Rejestracja. Sprawdź jak to zrobić w opisie usługi [REX - uzyskaj status zarejestrowanego eksportera](#).

Rejestracja w systemie REX ma charakter jednokrotny, jeżeli więc podmiot już posiada nadany mu numer REX – ponowna rejestracja nie jest potrzebna.